

BENLİK YOKTUR ÖZÜMDE**Şah İsmail HATAYÎ**

Ben de bildim benlik yoktur özümde
Benliğim mürvete sattım ezelden
Tuttuğumuz îman ikrâr kapusu
Bir pîrin eteğin tuttum ezelden

Şerîat öğrendim bin bir ad için
Hakîkat öğrendim ayn-ı zât için
Ma'rifet öğrendim bu sıfât için
Tarîkate hizmet ettim ezelden

Şerîatın ince yolları vardır
Hakîkatin derin gölleri vardır
Ma'rifetin gonca gülleri vardır
Bülbülüm gülşende öttüm ezelden

Rahmân kılıcıdır Seyf-i Ahmedî
Çaldı çâr pâreden Tîğ-ı Hayderî
Fâtıma hem Zülfikâr-ı Kanberî
O demde kırklara yettim ezelden

Nûh ile ben bir gemiye binmişem
Yûsuf'u tufanla sele vermişem
Sanma bu cihâna henüz gelmişem
Bunca geldim bunca gittim ezelden

Hüseynî'yem bugün meydân içinde
Okudum dinledim irfân içinde
Yetmiş bin yıl evvel Fûrkân içinde
Cebrâil'e kelâm ettim ezelden

Hatâyî ümîdim kesmezem Hakk'tan
Bizi vâr eyledi o demde yoktan
Balçığımız yoğurmuştur topraktan
Türâbîyem yerde bittim ezelden